

Astăzi, Vineri, 7 Februarie, 2025

Sf. Ier. Partenie, episcopul Lampsacului

Sf. Cuv. Luca din Elada

2 Petru 1

¹ Simeon¹ Petru, rob și apostol al lui Iisus Hristos, către cei ce prin dreptatea Dumnezeului nostru și a Mântuitorului Iisus Hristos au dobândit o credință de același preț cu a noastră:

² Har vouă și pace!, înmulțescă-vi-se ele întru cunoașterea² lui Dumnezeu și a lui Iisus, Domnul nostru!

³ Că dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit toate cele ce sunt spre viață și evlavie, făcându-ne să-L cunoaștem pe Cel ce ne-a chemat prin propria Lui slavă și prin vârtutea³ Sa,

⁴ prin care ne-a dăruit prețioase și foarte mari făgăduințe pentru ca, scăpați fiind voi de stricăciunea

¹ Simeon: o altă formă a numelui Simon. Vezi și FA 15, 14.

² Termenul implică nu cunoașterea teoretică, sistematică, discursivă, ci cunoașterea directă, de la persoană la persoană.

³ Vârtute: însușirea de a excela în tot ceea ce e bun, frumos și adevărat. Cuvânt românesc vechi, intrat în limbajul liturgic.

poftei care e'n lume, să deveniți părtași ai firii celei dumnezeiești.

⁵ Pentru aceasta, punându-vă întreaga sânguință, credinței voastre adăugați-i vârtutea; vârtuții, cunoștința;

⁶ cunoștinței, înfrânarea; înfrânării, răbdarea; răbdării, evlavia;

⁷ evlaviei, prietenia frățească; prieteniei frățești, iubirea.

⁸ Că dacă acestea sunt în voi și sporesc, ele nu vă vor lăsa trândavi și nici fără roadă în cunoașterea Domnului nostru Iisus Hristos.

⁹ Fiindcă cel ce nu le are e un orb, un ins cu vederea scurtă⁴, care-a dat uitării curățirea păcatelor lui de-odinioară.

¹⁰ De aceea, fraților, cu atât mai mult străduiți-vă să vă faceți chemarea temeinică și alegerea, căci făcând aceasta nu veți greși niciodată.

Marcu 13

¹ Și pe când ieșea El din templu, unul dintre ucenicii Săi I-a zis:

⁴ = Miop.

„Privește, Învățătorule, ce pietre!,
ce zidiri!...⁵”.

² Dar Iisus i-a zis: „Vezi tu aceste zidiri mărețe?: Piatră pe piatră nu va rămâne din ele, care să nu se risipească”.

³ Și șezând El pe Muntele Măslinilor, în fața templului, Petru, Iacob, Ioan și Andrei L-au întrebat numai ei între ei:

⁴ „Spune-ne când vor fi acestea? Și care va fi semnul când toate acestea va fi să se plinească?”

⁵ Iar Iisus a început să le spună: „Luați aminte, să nu vă amăgească cineva.

⁶ Că mulți vor veni în numele Meu, zicând: Eu sunt!, și pe mulți îi vor amăgi.

⁷ Iar când veți auzi de războaie și de zvonuri de războaie, să nu vă tulburați, căci ele trebuie să fie; dar încă nu va fi sfârșitul.

⁸ Și neam peste neam se va ridica și împărăție peste împărăție; cutremure vor fi pe alocuri, și foamete și tulburări vor fi. Acestea sunt

începutul durerilor nașterii^{6,7}.

Tâlcuire

Înșirând virtuțile pentru care se cuvine să avem toată silința după primirea puterilor harice, Apostolul grăiește și ne îndeamnă:

„Dacă aceste lucruri sunt în voi și tot sporesc, ele nu vă vor lăsa nici trândavi, nici fără roade în cunoașterea Domnului nostru Iisus Hristos” (*II Ptr.* 1, 8). Care sunt aceste virtuți, am arătat luni. Acum vom adăuga doar că aceste virtuți trebuie lucrate nu doar o dată, ci trebuie să facem în așa fel ca ele să rămână pururea în noi, să fie înrădăcinate în noi și astfel fiind, să nu rămână la aceeași treaptă, ci să sporească din ce în ce mai mult, crescând în putere și rodnicie. Doar astfel,

⁶ Vezi nota de la Mt 24, 8. Cataclismele umane și cosmice preced nu numai sfârșitul lumii, ci și nașterea ei din nou (cf. Mt 19, 28). În felul acesta, ele ies de sub incidența absurdului și capătă o finalitate, așa cum durerile femeii însărcinate capătă sens prin bucuria de a se naște un om pe lume (In 16, 21).

⁷ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁵ Splendidele clădiri din incinta templului, cărora Iisus le prevestise dărâmare (ceea ce se va întâmpla în anul 70).

vrea să spună Apostolul, nu vei rămâne trândav și neroditor „în cunoștința Domnului nostru Iisus Hristos”. Intră întru cunoștința Domnului cel care crede în El și îl mărturisește. Zici că ai credință? Ia seama să nu faci această credință deșartă și neroditoare. „Dar ce trebuie să fac ca să nu fie așa credința mea?” Trebuie să sporești în toată virtutea. Unde sunt cei care spun: „Crede doar și e de-ajuns; nu e nevoie de nimic mai mult”?! Cel care crede așa ceva este orb (*II Ptr.* 1, 8, 9).⁸

⁸ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*